

[Ellinger.]

aldrig være. Saa var vi i Virkeligheden ilde stedt, thi, som jeg før oplyste, kommer Sagen den 15. Oktober til Folketingsudvalget, og derefter sker der ikke noget i 4 Maaneder; da man saa faar nogle Skrivelser ind ad Døren, rører man paa sig og sender disse Skrivelser over til Hovedrevisoratet, og saa faar man deres Udtalelse og dermed Punktum; saa sker der ingenting, ingen Undersøgelse foretages. Nej, lad os holde fast ved her paa Rigsdagen, at naar Folk tror, at der her finder en Dom Sted, og at Sagerne behandles virkelig grundigt og omhyggeligt, skal det ogsaa være saaledes, saa skal vi ikke kunne gaa og sige til hinanden: Vi ved, hvor overfladisk det gaar, men lad bare Folk tro saadan. Nej, det skal ikke ske med min gode Villie. Det betyder intet som helst, at Folketinget enstemmigt har tiltraadt denne Udtalelse. For hvad skal de egentlig gøre i Folketinget? De kan jo ikke røre ved denne store Sag. Der kræves indgaaende Undersøgelse — det ved Ministeren godt, for han har da formodentlig set lidt af Sagen. Det er jo komplet umuligt for dem at komme til Bunds i de mange Spørgsmaal, som Hovedrevisoratet her møder frem med. Der skal undersøges til Bunds, og derfor har jeg ogsaa sagt til vedkommende Partifælleovre i Folketinget: Gør bare ingen Indvendinger, gaa bare med. Hvad skal de gøre? De maa jo afgive noget, og saa siger de, at de slutter sig til Hovedrevisoratets Udtalelse. Det vilde jeg formodentlig ogsaa have gjort i Tillid til, at der ikke er noget at sige den paa. Jeg har sagt til vedkommende: Lad blot Sagen gaa videre, gør ingen Indvending, for saa kommer der let en Diskussion paa det gale Sted, fordi den, der sidder inde med Oplysningerne, den, der har Kopien af Forhandlingsprotokollen, paa Basis af hvilken Hovedrevisoratet arbejder, han er herovre i dette Ting. Men jeg vil sige: Det vil være ganske uholdbart, hvis den Embedsmænd, som har med en saadan Sag at gøre, maa finde sig i en saadan Fremgangsmaade; hvis han ikke har Sæde i Rigsdagen, er han jo overhovedet afskaaret fra at føre noget som helst Forsvar, han ved ikke en Gang, hvad det er, han er angrebet for.

Jeg skal imidlertid ikke gaa i Rette med den højtærede Minister for den lette Maade, hvorpaa han gik igennem disse forskellige Ting — noget skal der jo siges, det indrømmer jeg. Men naar Finansministeren udtaler, at det ikke kan nytte noget, jeg vil tale om, at man ikke skal have Revision og den Slags Ting, saa vil jeg svare, at det

har jeg ikke sagt et Ord om. Nu har det naturligvis ikke nogen Betydning, da jeg ikke er i Embede mere, men jeg har aldrig nogen Sinde haft noget som helst mod Revision, jeg ønsker endogsaa en streng Revision; men jeg ønsker, at der i Spidsen for Hovedrevisoratet — og ikke mindst indtil vi faar indført en Revisionsret — skal staa Personligheder, som er gennemsyrede af Loyalitet og Ridderlighed. Havde dette været Tilfældet, var denne Kritik aldrig kommet frem.

Til den højtærede Formand maa jeg maaske sige, at jeg var ganske paa det rene med, at jeg brugte stærke Udtryk; men man vil sikkert ogsaa kunne forstaa, at der gives Situationer, hvor man maa søge at benævne Tingene med de Udtryk, som man mener rammer bedst. Jeg beklager naturligvis, at jeg har givet Anledning til Bemærkninger fra Formanden i saa Henseende, men jeg var jo belavet paa, at saadanne maatte falde.

Formanden: Det ærede Medlem burde ikke have givet Anledning dertil, naar det ærede Medlem var klar over det paa Forhaand.

Finansministeren (Bramsnæs): Det ærede Medlem siger, at han gerne vil være under Revision og under Kritik, men jeg tror dog, denne Sag viser, at det ærede Medlem føler den Kritik, som Revisionen har øvet imod ham, meget fornærmelig, og hele det ærede Medlems Optræden overfor Revisionen synes at vise, at det er gaaet ham saa stærkt paa Nerverne at have været underkastet Kontrol og Kritik, at han endog føler sig berettiget til at bruge saadanne Ord, som man ellers ikke har Lov til at bruge. Det viser bedst, hvorledes det ærede Medlems Indstilling er overfor Hovedrevisionen.

Det ærede Medlem sagde noget om, at han tog det ikke saa nøje med Ingeniørhonorarerne, for de kom jo bagefter under Revision. Jeg maa i højeste Grad undre mig over, at en Embedsmænd, der har økonomisk Ansvar, kan udtale sig paa en saadan Maade. Det vilde jo i Virkeligheden føre til, at alle Embedsmænd i Statsadministrationen kunde være ganske ligeglade med al Økonomi, for, Herregud, der kom jo nok Revision bagefter. Det er et fuldkommen skævt og galt Synspunkt; men hvis dette Synspunkt har været ledende for det ærede Medlem, medens han var Byggeudvalgets Formand, forstaar jeg bedre, at det hele er blevet saa dyrt ude paa Landbohøjskolen. Økonomi skal udøves paa et